

“মৰমৰ সোন-স্মৰণত বহাৰ সময়ত চকু মেলি বহিবা কিয়নো তুমি খাওঁতে প্ৰাণ কৰোতে, ঘূৰি ফুৰোতে বাবাৰ স্মৰণত থাকিবা”

প্ৰশ্ন:-ভগৱানক বিচাৰিবলৈ মানুহে দূৰ দূৰ কিয় হাবাথুৰি খায় ?

উত্তৰ:-কিয়নো মানুহে ভগৱানক সৰ্বব্যাপী বুলি কোৱাৰ কাৰণে হাবাথুৰি খায়। সৰ্বব্যাপী হলে কৰ পৰা পোৱা যাব। পুনৰ কৈ দিয়ে পৰমাত্মাৰ নাম ৰূপৰ পৰা পৃথক হয়। যেতিয়া নাম ৰূপৰ পৰা পৃথক হয় তেতিয়া হলে পোৱা যাব কৰ পৰা। এই কাৰণে দূৰ দূৰত হাবাথুৰি খায় থাকে। তোমালোকে সন্তান সকলৰ হাবাথুৰি খোৱাটো শেষ হৈ গল। তুমি নিশ্চয়তাৰে কোৱা- বাবা পৰমধামৰ পৰা আহিলে। আমি সন্তানে এই ইন্দ্ৰিয় দ্বাৰা কথা পাতে। বাকী নাম ৰূপৰ পৰা পৃথক কোনো বস্তু নাই।

ধাৰণা:

১ শ্ৰীমতৰ মতে সকলোকে পবিত্ৰ বনাবলৈ পথ দেখুৱা। পতিত পাৱন পিতাৰ পৰিচয় দিবলৈ যুক্তি ৰচনা কৰা।
২ পিতাৰ পৰা বৰ্ষা পাবলৈ বা বাবাৰ শৰণত আহিবলৈ পুৰা পুৰা নষ্টোমোহা হোৱা। চকু খুলি পিতাক স্মৰণ কৰিবলৈ অভ্যাস কৰিবা।

বৰদান:- পিতাৰ ছত্ৰছায়াৰ তলত থাকি মায়াক ছত্ৰছায়াৰ পৰা বাচি থাকি সদায় সুখ আৰু নিচিন্ত হোৱা:-

- মায়াক ছায়াৰ পৰা বাচিবলৈ উপায় হল- পিতাৰ ছত্ৰছায়া। ছত্ৰছায়াত থকা মানেই সুখত থকা। সকলো চিন্তা বাবাক দি দিয়া। যাক পৰা সুখ নাইকিয়া হৈ যায়, দুৰ্বলতা আহি যায় তাৰ ওপৰত মায়াক ছায়াৰ প্ৰভাৱ পৰি যায় কিয়নো দুৰ্বলতাই মায়াক আহ্বান কৰে। যদি সপোনটোও মায়াক ছায়া আহি যায় তেতিয়াও চিন্তা আহি যায়, যুদ্ধ কৰিব লগাত পৰে এই কাৰণে সদায় পিতাৰ ছত্ৰছায়াত থাকিবা। স্মৰণেই হল ছত্ৰছায়া।

শ্লোগান: যি জনৰ মুৰুলী লগত মৰম থাকে তেওঁ মাহটৰ মুৰুলীধৰ হয়।

